

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCVIII. Differentia 6. Iure civili fornicatio simplex non videtur prohibita
esse

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

natur: Quando circa materiam alicujus vitii occurrit aliqua specialis deformitas, ponenda est determinata species illius vitii. Luxuria autem est peccatum circa Venerea: in virgine autem sub custodia patris existente quaedam deformitas specialis occurrit, si corrupatur, tum ex parte puellæ, quæ ex hoc, quod violatur, nullâ pactione conjugali præcedente impeditur à legitimo matrimo-

nio consequendo, & ponitur in viâ meretricandi; à qua retrahebatur, ne signaculum virginittatis amitteret: tum etiam ex parte patris, qui de ejus custodia sollicitudinem gerit. Stuprum igitur luxuriæ species determinata est. V. Azor. III. l. 3. c. 11. q. 5. Fillius. Tract. 30. c. 3. n. 61. Comitol. l. 4. Q. 16. n. 6. Sanchez. l. 7. diff. 24.

CCVIII.

DIFFERENTIA 6.

Jure civili fornicatio simplex non videtur prohibita esse l. 2. C. de donat. inter vir. & ux. l. In concubinato, ff. de concubinis. Jure Canonico autem qualibet fornicatio prohibetur, c. Nemo 32. q. 4. c. de priori 31. de appell. Bartol. 91. Galvan. 45.

I. *L. 2. C. de donat. inter vir. & uxorem* summa est, militum focariæ suæ donare non posse, ne à focariis milites hæc ratione fictisquæ adulationibus spolientur. Sunt autem focariæ militum amicæ, à struendo foco denominatæ. Magis perspicuè *lex tertia ff. de concubinis*: In concubinato potest esse & aliena liberta, & ingenua, & maximè ea, quæ obscuro loco nata est, vel quæstum corpore fecit. Vbi *Glossa Gotsfredi*: Pœnam non meretur, quod sit lege permittente. Similia his in *C. Leguntur, tit. de concub. & natur. lib. Ar posterior Leonis Imperatoris constitutio 91. omnino damnat, vocariq; concubinasum permissionem erratum in Reip. dedecus commissum. Digna cedro vox. Lex illa in æternum silero. V. Zypaun in Analyt. Enarr. l. 3. tit. de cohabit. cleric. & mulier.*

Barb. in c. Ad nostrum, de homicidio volunt.

II. De factis Canonibus totiusq; Ecclesiæ Orthodoxæ doctrina notum est, omnem ab ea Luxuriæ speciem ut prohibitam. Jure divino damnari, & qui aliter sentiret, esset hæreticus, juxta *Julii Clari dictum in s. Fornicatis, n. 1* aut certè suspectus de hæresi. Inter errores *Beuardorun* septimus est a cõu carnalem, quia ad illum natura inclinatur, malum non esse, quem cum reliquis *Clemens V.* reprobavit *Clem. Ad nostrum, de heret.* Quo loco *Glossa* notat etiam fornicationem simplicem comprehendendi, ut quæ peccatum mortale sit *ad Galat. 5.* ubi præmissâ fornicatione & aliis vitiis, subdit *Apostolus*. Qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt, solum autem mortale excludit à regno Dei. Item præceptum

FF 3 Dialogi

dialogi est: Non mœchaberis, Exodi 20. 35. Et Deuteron. 23. Non erit meretrix, &c. Et I. ad Cor. 16. Fugite fornicationem. Rationem dant, quia fornicatio cedit in damnum prolis, quæ propter patris defectum nec educatur, nec

juvatur & proficit in iis, quæ ad animæ, aut corporis salutem pertinent. V. S. Thom. 2. 2. q. 154. art. 2. Farinac. Part. 5. q. 138. n. 7. & seq. la Cruz in 6. Prac. Henr. l. 11. c. 8.

CCIX.

DIFFERENTIA 7.

Iure Canonico omnis usura vetita est, c. 3. 4. 5. 7. 10. de usuris. iure civili aliqua permittitur: l. Eos, C. de usur. l. Placuit, ff. eod.

Galvanus 47.

I. **U**surâ est lucrum ex mutuo qua mutuo, pacto vel intentione principali, s. Thom. 2. 2. q. 78. art. 1. Veritam esse sacris Canonibus indubitatum est, ut iure divino & naturali quoque omnium Catholicorum DD. consensu apud Binsfeld. in c. Quia in omni. de usur. q. 1. & Tul. Clar. l. 5. §. Usur., qui tamen in ratione assignanda laborant. Genuina est hæc: iustitiæ repugnat in rei unitus commutatione pro alia plus exigere, quàm valeat, nisi aliquis titulus conjugatur, cujus intuitu aliquid amplius exigatur. At, qui usuram accipit ex mutuo, plus quàm res data valeat, exigit, ergo injustè agit. Major, & consequentia patet, minor probatur. Si pro 500. florenis mutuo datis centum accipis, habes quàm summa data valet. Ultra hanc igitur, quod petis, supra valorem rei data est. Quod si alium titulum assignas, v. g. lucri cessantis, aut damni emergentis, cessat usura, & iniquitas. s. Thom. l. cit. Caietan. ibid. & in summa, v. Usura cum aliis Summistis. Conrad. de contr. Tract. 2. per 37. quæstiones. Navarr. & Binsfeld.

Comment. de usur. Covarr. l. 3. Var. c. 1. Azor. III. l. 5. c. 1. Reginald. l. 23. c. 4. 1a. de Grass. P. 2. c. ult. Less. c. 20. dub. 4. Laym. l. 3. tr. 4. c. 16. Tanner. III. D. 4. q. 7. D. 3. n. 75.

II. De iure civili DD. variant: Iusta legitimum modum usuras permittere, videtur expressum in l. Eos, qui, de usur. ut agnoscit, & fatetur Cardinalis Lugo disp. 25. sect. 2. n. 13. imò ad exigendum usuras actionem concedit interveniente stipulatione l. 1. & 2. C. de usur. Et hanc communem opinionem esse Alciatus dicit Consil. 36. contrariam verò, quod etiam iure civili per jus Authenticor. usuræ prohibitz sint, tenent communiter Glossæ Legistarum, ut Imola loquitur in Clem. 1. num. 8. quem refert Ananias in c. Quia in omnibus, n. 16. de usur. Item Abb. in c. Cum sit generale, n. 18. de summ. Trin. Et hæc opinio, ait Clarus, apud nos servatur, & ab ea non est recedendum. Itaque, confidenter sanè, nullam legem allegando, quæ oppositæ sententiæ robur imminuat. V. Farinac. l. 2. Consil. 191. à n. 25.

CCX. DIF.